

เปิดกรุพิพิธภัณฑสถานลุ่มน้ำโขง “ม.แม่ฟ้าหลวง” เก็บรวม-ปริวรรตปับสา ตำรายานับร้อยรอวิจัยต่อยอด

เชียงใหม่ - พิพิธภัณฑสถานลุ่มน้ำโขง ม.แม่ฟ้าหลวง เปิดกรุโบราณ-ปับสา หลังลงพื้นที่สำรวจ-รวบรวม พบจารล้านนาเก่าเมืองบันทึกดารายาโบราณนับร้อยๆ ตำรับ ก่อนเดินทางปริวรรตเป็นภาษา-ภาพ สร้างคลังความรู้วิจัยต่อยอดใช้ร่วมการแพทย์ยุคใหม่

พิพิธภัณฑสถานลุ่มน้ำโขง มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (มฟล.) จ.เชียงใหม่ ได้เก็บรวบรวมโบราณ กระจกสาหรือปับสาเอาไว้ไม่น้อยกว่า 100 รายการ ส่วนใหญ่จารเป็นอักษรล้านนาหรือก้าเมือง ระบุถึงตำรายาโรคต่างๆ ที่สืบทอดกันมาตั้งแต่โบราณมีอายุตั้งแต่ประมาณ 80-100 ปี

ขณะที่ทางพิพิธภัณฑสถานฯ ได้ปริวรรตหรือแปลเป็นเอกสารให้คนทั่วไปได้อ่านเข้าใจง่าย รวมทั้งบันทึกภาพเอาไว้เพื่อศึกษา-วิจัยต่อยอดในอนาคตด้วย

อาจารย์ชูชาติ ใจแก้ว นักวิชาการพิพิธภัณฑสถานลุ่มน้ำโขง มฟล. ผู้ถ่ายอักษรจากภาษาโบราณมาเป็นภาษาไทยยุคปัจจุบันหรือ “ปริวรรต” และจัดทำเป็นข้อความประกอบภาพ เปิดเผยว่ามีตำรายาโบราณต่างๆ ที่สืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณหลงเหลืออยู่ตามท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก เมื่อนำมาปริวรรตแล้วพบว่าทรงคุณค่าและควรแก่การอนุรักษ์ไว้

ข้อความบางตอน เช่น เมื่อเช้าหัวใจมีอาการจุกเสียดขึ้นหน้าอก ให้นำใบผักกุ่ม ใบผีเสื้อ 7 ใบ ใบหนาด 7 ใบ คางแดง หอยลม เอาผ้าตำมาห่อ รุมไฟให้สุก แล้วเอามาตำเป็นผงไว้ใส่หม้อหุง น้อกุณ กินและทำให้หายขาด หรือบางโบราณเป็นข้อแนะนำการรับประทานอาหารในแต่ละวัยเพื่อให้มีสุขภาพที่ดี เป็นต้น

อาจารย์ชูชาติกล่าวว่า ก่อนหน้านั้นกรมการแพทย์แผนไทยได้ดำเนินโครงการสำรวจตำรายาโบราณทั่วประเทศ สำหรับ จ.เชียงใหม่ มีต้นเป็นหัวหน้าโครงการและได้สำรวจพบว่ามีอยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งหลังจากได้จัดส่งข้อมูลให้กรมการแพทย์แผนไทยแล้ว ทางพิพิธภัณฑสถานฯ ได้ทำการศึกษาต่อพบว่าข้อความในตำรายาโบราณเป็นองค์ความรู้เฉพาะกลุ่มคือแพทย์พื้นบ้านหรือหมอเมือง รวมทั้งมีเคล็ดลับแฝงอยู่มากมาย จึงได้ร่วมกับสำนักวิชาการแพทย์บูรณาการ มฟล. ทำการวิจัยเพื่อให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์ในยุคปัจจุบันได้ต่อไป

อาจารย์ชูชาติกล่าวจากการที่พิพิธภัณฑสถานฯ ลงพื้นที่สำรวจในปี 2560 ตามวัดต่างๆ ทั้ง 18 อำเภอ อำเภอละ 6-7 วัด ได้พบตำรายาต่างๆ โดยบางวัดพบเพียง 1-2 รายการ บางวัดพบกว่า 10 รายการ ที่พบมากที่สุดคือ วัดสันกอง ต.โรงช้าง อ.ป่าแดด เพราะพระภิกษุท่านมีความเข้าใจจึงได้เก็บรักษาเอาไว้อย่างดี

พิพิธภัณฑสถานฯ จึงได้ถ่ายสำเนาเอาไว้และทำการปริวรรตดังกล่าว จากนั้นก็จะถวายเป็นความรู้เรื่องการดูแลสุขภาพโบราณโบราณให้กับทางวัดเพื่อให้มีความคงทน เช่น ใบลานจะมีแผ่นไม้ยาวเป็นหน้าปกหลังเพื่อไม่ให้เชื้อเข้าหากันและต้องมีการเปิดออกเป็นบางเวลาเพื่อไม่ให้ใบลานติดกัน เพราะถ้าติดกันแล้วจะทำให้ชำรุดเสียหายได้ เป็นต้น กระนั้นก็พบอุปสรรคเรื่องเอกสารไม่สมบูรณ์หรืออักษรเลือนหายจึงทำให้ใช้เวลาในการปริวรรตอยู่นาน